

Lány a parton

Tavaszhonolt rég szívében,
Majd ridegtél uralta.
A boldogság múltó ábránd,
Miszívét úgy izgatta.

A boldogság egy remény volt,
A remény aljas fegyver,
Miszembert el nem hagyja,
Sviszályára sül el.

Kedvelt helye a Duna-part.
Érezte a hűszellőt,
Oda járt, ha gyötörte baj,
Sálmodott szép jövőt.

Az álom illúzió volt
És marad is örökre.
Nem tudta, hogy hogyan tovább,
Mert nem lelt más örömet.

Nem kutatott több kiutat.
Elment, s nem jött másnap.
Képe, mint emlék megmaradt,
Nincs számára több holnap.

